

Bjørn Nørgaard: Fake - Som i et spejl (DK)

Bjørn Nørgaards nye udstilling Fake – Som i et spejl beskæftiger sig med mange forskellige materialer og forestillinger. I udstillingens forreste rum møder man således 3 objekter. Det første værk Cette est une pipe, en piberygende hare på en pedestal med en blå svamp ovenpå refererer samtidigt til René Magritte, Joseph Beuys, Yves Klein og Henning Christiansen. På væggen i samme rum hænger skulpturen Arti - lustia - Scientia (Kunst - Ret – Videnskab). Skulpturen er lavet i stukmarmor med scagliola, teknikken hvor man arbejder med nedlægninger i gips. Det sidste værk i rummet er Nattergalen, en to et halvt ton granitsten med en forgyldt bronzegren voksende ud af, på hvilken man øverst oppe finder en udstoppet nattergal. Skulpturen spiller på modsætningerne mellem det kunstige og det ægte og det forgængelige og det uforgængelige.

Det mellemste rum i udstillingen er blændet, og værket Historien om en moder er kun muligt at opleve gennem et lille vindue i væggen. I gennem vinduet ser man en jernseng hvorpå et forgyldt spædbarn ligger oplyst af en operationslampe. Blikket ind i rummet bliver kastet tilbage mod beskueren af rummets bagvæg, der er dækket af spejle, og afslører således indersiden af væggen, hvorpå står skrevet moder på et utal af sprog. Oplevelsen af værket fuldendes af en skarp lugt af æter, som siver ud fra rummet.

I galleriets inderste rum har Bjørn Nørgaard udfoldet den store installation Fake – Som i et spejl. 7 dobbelte spejlrum, som hver især referer til forhold og scener fra vores liv, kultur og samfund. Installationen benytter sig af et væld af forskellige materialer og tilgange. Således kan man blandt andet opleve gipsforme og jernstøbninger, symboler på kristendom, jødedom og islamisme, guldfisk i wckumme og kanariefugle i palme, lolitadukke og Venus fra Milo og mødet/konfrontationen mellem den klassiske skulptur Apollo Belvedere og en udstoppet chimpanse.